

บทที่ 2

วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่องของวัญใน การปฏิบัติงานของอาจารย์พลศึกษา ในวิทยาลัยครุยีความ
ผู้ชาย เพื่อศึกษาระดับขั้นวัญในการปฏิบัติงานของอาจารย์พลศึกษา ในวิทยาลัยครุ และ
เปรียบเทียบของวัญในการปฏิบัติงานของอาจารย์พลศึกษา ในวิทยาลัยครุ ในส่วนกลางกับวิทยาลัย
ครุ ในส่วนภูมิภาค โดยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

ความหมายของขั้นวัญในการปฏิบัติงาน

ความหมายของขั้นวัญในการปฏิบัติงาน ได้มีผู้ให้คำจำกัดความไว้วัดนี้คือ^{อัดมและดิกกี} (Adam and Dickey 1966 : 65) ได้ให้ความหมายว่า ขั้นวัญ^{ในการปฏิบัติงานคือ น้ำใจและทัศนคติของครุที่มีต่องานซึ่งเป็นส่วนขององค์ประกอบที่จะทำให้การสอนได้รับความพึงพอใจและความสำเร็จ ขั้นวัญ เป็นผลหรือพัฒนาการทางธรรมชาติของสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่มีต่องานของครุ}

约德 (Yoder 1950 : 445) ได้ให้ความหมายว่า ขั้นวัญในการปฏิบัติงาน หมายถึง องค์ประกอบที่ประกอบด้วยพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงาน การแสดงออกซึ่งความรู้สึก เมื่อรวมกันแล้วย่อมแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกของผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อการทำงาน ความสัมพันธ์ ในการทำงานกับนายจ้างและผู้ร่วมงานอื่น ๆ

เดวิล (Davis 1951 : 552) ได้ให้ความหมายว่า กำลังของวัญในการปฏิบัติงาน เป็นสภาพที่เกิดขึ้นและสะท้อนให้เห็นถึงสภาพจิตใจ และสภาพการทำงาน เช่น ความกระตือรือร้น อารมณ์ ความหวังและความเชื่อมั่นและอื่น ๆ

สุเมธ เดียวอิสเรศ (2523 - 2524 : 42) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ข้อญี่ปุ่นในการปฏิบัติงาน หมายถึง สภาพทางจิตใจหรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการทำงานในหน่วยงานที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ ความรู้สึกนี้อาจเป็นความรู้สึกเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชาหรือบรรยายกาศของหน่วยงานนั้นก็ได้

พนัส หันนาคินทร์ (2526 : 217) ได้ให้ความหมายว่า ข้อญี่ปุ่นนี้ใจในการทำงานหมายถึง ปฏิกริยาทางอารมณ์ที่คนในองค์การมีต่องานอันมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน และเห็นได้ชัดเจน น้ำใจในการทำงานนี้อาจจะเป็นของแต่ละบุคคลหรือเป็นของกลุ่มก็ได้ แต่จะเป็นของบุคคลหรือของกลุ่มก็จะต้องเป็นไปในลักษณะที่ช่วยเหลือ เกื้อกูลซึ่งกันและกัน อุ่นตลอดเวลา ก้าวเดียว แต่ละคนพร้อมที่จะเสียสละ เพื่อคณะหรือส่วนรวมและคณะหรือส่วนรวมก็พร้อมที่จะเสียสละ เพื่อแต่ละคนได้ เช่นเดียวกัน

สมพงษ์ เกษมสิน (2516 : 453) ได้ให้ความหมายว่า ข้อญี่ปุ่นในการปฏิบัติงาน เป็นนามธรรมที่ไม่มีรูปร่าง และข้อญี่ปุ่นที่ดี เกี่ยวกับการปฏิบัติงานนั้นคือ ความตั้งใจของคนทำงาน ที่จะอุทิศแรงกายของตนเอง เพื่อสนองความต้องการและวัตถุประสงค์ขององค์กร

จากความหมายและคำจำกัดความข้างต้นน่าจะสรุปได้ว่า ข้อญี่ปุ่นในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกทางด้านจิตใจหรือทัศนคติของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อม ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานในหน่วยงาน ซึ่งจะมีผลทำให้บุคคลในหน่วยงานมีความร่วมมือกัน ปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานและหมู่คณะ

ปัจจัยที่มีผลต่อข้อญี่ปุ่นในการปฏิบัติงาน

ไวลส์ (Wiles 1955 : 39 - 57) ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่ผู้นำโดยทางการ จะช่วยให้ครุ่นได้รับความพึงพอใจในงาน อันเป็นการสร้างข้อญี่ปุ่นในการปฏิบัติงาน 8 ประการคือ

1. ความชื่นชมและการคำเนินเชิงต่อไปย่างพากเพียร
2. ความพึงพอใจในสภาพงาน
3. ความรู้สึกเป็นเจ้าของ
4. การปฏิบัติอย่างยศศรัทธา

5. ความรู้สึกในความสำเร็จ
6. ความรู้สึกสำคัญในคนเอง
7. การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย
8. การนับถือตน เอง

เดวิส (Davis 1962 : 60) กล่าวว่า ขัญ เป็นส่วนประกอบของทัศนคติ ของแต่ละบุคคล เป็นที่ยอมรับกันว่า ความพึงพอใจของ การปฏิบัติงาน เป็นสิ่งจำเป็น ทำให้มีข้อสูง ชิงประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ คือ

1. การควบคุมการปฏิบัติงานอย่าง เพียงพอจากผู้บังคับบัญชา
2. ความพึงพอใจในงานที่ได้กระทำ
3. ผู้ปฏิบัติงานสามารถร่วมปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี และได้รับการยอมรับถือจากผู้ร่วมงาน
4. ความพอใจในวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน
5. ความพึงพอใจในด้านเศรษฐกิจ เป็นบำเหน็จรางวัล
6. สุขภาพดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ

รชนี ขัญบุญชัน (2523 : 63) ได้ให้ความเห็นว่า การสร้างขัญในหน่วยงาน นั้นควรประกอบด้วยปัจจัยเหล่านี้

1. มีความยุติธรรม
2. มีการยกย่องชมเชย เมื่อทำงานดี เพราะมุ่งเน้นต้องการการยอมรับ
3. ส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าทางวิชาชีพ เช่น การเรียนต่อ
4. มีความก้าวหน้าในตำแหน่งวิชาชีพ
5. มีค่าตอบแทนรายเดือนที่เหมาะสม
6. มีความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา
7. มีพัฒนาหน่วยงานที่มีความสามารถ
8. มีนโยบายของหน่วยงานที่แน่นอนและแนวปฏิบัติคงคุ้นไป
9. มีเงื่อนไขในการทำงาน มีระเบียบวิธี
10. มีความมั่นคงในการทำงาน

นอกจากนี้ เกศีนี ทรงสนับท์ (2518 : 132) กล่าวว่า ขรัญเป็นความสามารถของกลุ่มที่มีอยู่ร่วมกันอย่างมั่นคงในการดำเนินการให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายเดียวกัน ทั้งนี้ย่อ而言 ขึ้นอยู่กับบังคับ 5 อย่างด้วยกันคือ

1. ความเชื่อมั่นของสมาชิกกลุ่มที่มีต่อจุดมุ่งหมายของกลุ่ม
2. ความเชื่อมั่นที่มีต่อผู้นำ
3. ความเชื่อมั่นที่มีต่อสมาชิกเดียวกัน
4. ความมีประสิทธิภาพของกลุ่มในองค์การไม่ว่าจะเป็นทางการหรือไม่ เป็นทางการ
5. สุขภาพจิต อารมณ์ หรือร่างกายของสมาชิกแต่ละคน

มาสโลว์ (Maslow) ได้ตั้งทฤษฎีทั่วไปที่เกี่ยวกับการจูงใจ (Maslow's General Theory of Human Motivation) เป็นที่รู้จักและยอมรับกันแพร่หลาย มาสโลว์ได้สรุปสังกะสะของการจูงใจไว้ว่า การจูงใจจะเป็นไปตามลำดับของความต้องการอย่างมีระเบียบ ลำดับขั้นของความต้องการตามทฤษฎีของมาสโลว์ จะมีสังกะสាទตามลำดับจากต่ำไปสูง ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs)
2. ความต้องการความปลอดภัยหรือความมั่นคง (Security or Safety Needs)
3. ความต้องการทางด้านสังคม (Social or Belongingness Needs)
4. ความต้องการที่จะมีฐานะเด่นในสังคม (Esteem or Status Needs)
5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิต (Self - Actualization or Self - Realization)

สาระสำคัญของทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ สรุปได้ว่าความต้องการทั้ง 5 ขั้นของมนุษย์มีความสำคัญไม่เท่ากัน บุคคลแต่ละคนจะปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับการบำบัดความต้องการในแต่ละประเทที่เกิดขึ้น การจูงใจตามทฤษฎีนี้จะต้องพยายามตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ซึ่งมีความต้องการลำดับขั้นที่แตกต่างกันไป และความต้องการตั้งแต่ลำดับที่ 1 ถึง 5 จะมีความสำคัญมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความพึงพอใจที่ได้รับจากการสนองความต้องการในลำดับต้น ๆ (สมพงษ์ เกษมลิน 2516 : 306)

ทฤษฎีการจูงใจที่สำคัญและได้รับความสนใจทั้งในแง่การศึกษาวิจัย และการประยุกต์ทางด้านการบริหารอีกทฤษฎีหนึ่งคือ ทฤษฎีสององค์ประกอบของ เออร์ช เบอร์ก (Herzberg's Two Factor Theory) ทฤษฎีของเขานี้ชื่อ เรียกทลายชื่อด้วยกัน เช่น ทฤษฎีการจูงใจและการบำรุงรักษา (Motivation Hygiene Theory, Motivation Maintenance Theory) เออร์ช เบอร์ก และคณะได้ทำการทดลองโดยการสัมภาษณ์วิศวกรและนักบัญชีประมาณ 200 คน จากอุตสาหกรรม 11 แห่ง ในบริเวณเมือง พิตสเบอร์ก (Pittsburgh) รัฐเพนซิลวาเนีย (Pennsylvania) สหรัฐอเมริกา สรุป ได้ว่า มีปัจจัยสำคัญ 2 ประ เกทที่สัมพันธ์กับความชอบหรือไม่ชอบงานของแต่ละบุคคล ปัจจัยดังกล่าว เออร์ช เบอร์กเรียกว่า ปัจจัยจูงใจ (Motivational Factor) และปัจจัยค้าจุน (Maintenance Factor) หรืออาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ปัจจัยสุขอนามัย (Hygiene Factor)

ปัจจัยจูงใจ เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานโดยตรง เป็นปัจจัยที่จูงใจให้คนชอบและรักงาน ด้วยการสร้างความพึงพอใจให้บุคคลในองค์การปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิผลมาก ยึดขึ้นมา 5 ประการคือ

1. ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล (Achievement) หมายถึงการที่บุคคลสามารถทำงานได้เสร็จสิ้นและประสบผลสำเร็จอย่างดี ความสามารถในการแก้ปัญหาค่าต่าง ๆ การรู้จักภัยกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น ครั้นผลงานสำเร็จเข้าจึงเกิดความรู้สึกพอใจ

2. การได้รับการยอมรับนับถือ (Recognition) หมายถึง การได้รับการยอมรับ นับถือ ไม่ว่าจากผู้บังคับบัญชา จากเพื่อน จากผู้นำของรับคำปรึกษา หรือจากบุคคลในหน่วยงาน การยอมรับนี้อาจจะอยู่ในรูปของการยกย่องชมเชย แสดงความยินดี การให้กำลังใจ หรือการแสดงออกอื่นใดที่ส่อให้เห็นถึงการยอมรับในความสามารถ เมื่อได้ทำงานอย่างดี บรรลุผลสำเร็จ การยอมรับนับถือจะแฝงอยู่กับความสำเร็จในงานด้วย

3. ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ (The Work Itself) หมายถึง งานที่น่าสนใจ งานที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ ทักษะทักษะ ให้ต้องลงมือทำหรือเป็นงานที่มีลักษณะสามารถทำด้วยตัวเอง ได้โดยลำพังแต่ผู้เดียว

4. ความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง ความพึงพอใจที่เกิดขึ้นจากการได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานใหม่ ๆ และมีอำนาจในการรับผิดชอบได้อย่างเต็มที่

ไม่มีการตรวจหรือควบคุมอย่างใกล้ชิด

5. ความก้าวหน้า (Advancement) หมายถึง ได้รับเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง ให้สูงขึ้นของบุคคลในองค์การ การมีโอกาสได้ศึกษาเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมหรือได้รับการฝึกอบรม

ปัจจัยค้างจุน (Maintenance Factor) หมายถึง ปัจจัยที่จะค้างจุนให้แรงจูงใจในการทำงานของบุคคลมีอยู่ตลอดเวลา ถ้าไม่มีหรือมีในสัดส่วนที่ไม่สอดคล้องกับบุคคลในองค์การ บุคคลในองค์การจะเกิดความไม่ชอบงานขึ้น ปัจจัยค้างจุนมีดังนี้คือ

1. เงินเดือน (Salary) เงินเดือนและภาระ เลื่อนขั้น เงินเดือนในหน่วยงานนั้น เป็นที่พอใจของบุคลากรที่ทำงาน

2. โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (Possibility of Growth) นอกจากจะหมายถึงการที่บุคคลได้รับการแต่งตั้ง เลื่อนตำแหน่งภายในหน่วยงานแล้ว ยังหมายถึงสถานการณ์ที่บุคคลสามารถได้รับความก้าวหน้าในพักษะ (Skill) วิชาชีพ

3. ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน (Interpersonal Relations Superior, Subordinate, Peers) หมายถึง การติดต่อไม่ว่าจะเป็นภริยาหรือว่าจากที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันดีต่อกัน สามารถทำงานร่วมกัน มีความเข้าใจซึ้งกันและกันอย่างดี

4. สภาพะของอาชีพ (Status) หมายถึง อาชีพนั้นเป็นที่ยอมรับนับถือของสังคมมีเกียรติและศักดิ์ศรี

5. นโยบายและการบริหารงาน (Company Policy and Administration) หมายถึง การจัดการและการบริหารงานขององค์การติดต่อสื่อสารภายในองค์การ

6. สภาพการทำงาน (Working Conditions) ได้แก่ สภาพทางกายภาพ ของงาน เช่น แสง เสียง อากาศ ชั่วโมงการทำงาน รวมทั้งสักษณะสืบสานลืมอื่น ๆ เช่น อุปกรณ์หรือเครื่องมือต่าง ๆ

7. ความเป็นอยู่ส่วนตัว (Personal Life) หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดี ที่เป็นผลที่ได้รับจากการในหน้าที่ของเข้า เช่น การที่บุคคลต้องถูกโยกย้ายไปทำงานในที่แห่งใหม่

8. ความมั่นคงในงาน (Security) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีห่วง

ความมั่นคงในการทำงาน ความยึดมั่นของอาชีพ หรือความมั่นคงขององค์การ

๙. วิธีการปกครองบังคับบัญชา (Supervision - Technical) หมายถึง
ความสามารถของผู้บังคับบัญชาในการดำเนินงาน หรือความยุติธรรมในการบริหาร (ฟรุนิกา
คุปรัตน์ 2523 : ๖ อ้างอิงใน วิชญ ໄລ່ສະກິບ 2530 : ๑๙)

บังชัยคำจุนไม่ใช่เป็นสิ่งจุงใจที่จะทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น แต่จะเป็นข้อกำหนดเบื้องต้น
เพื่อบังกันไม่ให้คนไม่พอใจในงานที่ทำอยู่เท่านั้น การค้นพบที่สำคัญจากการศึกษาของ
เออร์ช เบอร์ก คือ บังชัยที่เรียกว่าบังชัยคำจุนนั้นจะมีผลกระทบต่อความไม่พอใจในงานที่ทำ
และบังชัยจุงใจจะมีผลกระทบต่อความพอใจในงานที่ทำ กล่าวคือ บังชัยคำจุนย่อมจะเป็น
สาเหตุที่ทำให้คนเกิดความไม่พอใจในงานที่ทำหากว่าบังชัยคำจุนไม่มีอยู่ แต่ถ้าหากว่าบังชัย
คำจุนมีอยู่ก็ไม่ได้หมายความว่า คนจะมีความพอใจในงานที่ทำ ทั้งนี้บังชัยคำจุนเป็นเพียง
ข้อกำหนดเบื้องต้น เพื่อบังกันไม่ให้คนไม่พอใจในงานที่ทำเท่านั้นเอง (สมยศ นาวีการ
2521 : ๙๙ - ๑๐๐) ส่วนบังชัยจุงใจก็ไม่ได้เป็นบังชัยที่เป็นสาเหตุที่ทำให้คนเกิดความ
ไม่พอใจในงานที่ทำ แต่จะเป็นบังชัยที่กระตุนหรือจุงใจคนให้เกิดความพอใจในงานที่ทำเท่านั้น
ดังนั้นข้อมูลฐานที่สำคัญของ เออร์ช เบอร์ก ก็คือความพอใจในงานที่ทำจะเป็นสิ่งจุงใจในการ
ปฏิบัติงาน (สมยศ นาวีการ และพุลตี รุ่มตาม 2520 : ๓๔๐)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

ในปี พ.ศ. 2519 ประธาน จันทรเจริญ (2519 : ๙ - ๑) ได้ทำการวิจัยเรื่อง
ข้อมูลในการปฏิบัติงานของอาจารย์ในวิทยาลัยครุ โดยใช้กลุ่มประชากรจากอาจารย์ในวิทยาลัยครุ
ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 480 คน จาก 15 วิทยาลัย วิทยาลัยละ 32 คน โดย
แยกเป็นอาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนอย่างเดียว 16 คน และอาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนและบริหารด้วย
16 คน ผลการวิจัยพบว่า

๑. อาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนและบริหารมีข้อมูลในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงกว่า
อาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

2. อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวิทยาลัยครุส่วนภูมิภาค มีข้อรู้ในการปฏิบัติงาน สูงกว่าอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยครุส่วนกลาง
3. สภาพข้อรู้ในการปฏิบัติงานของอาจารย์ในวิทยาลัยครุ อยู่ในระดับปานกลาง

ในปีเดียวกัน มนัญ เอี่ยมวิไล (2519 : ค.) ได้ทำการวิจัยข้อมูลในการปฏิบัติงานของครุในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา ๖ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 711 คน ประกอบด้วยครุประถมศึกษา สำนักองค์กรบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 356 คน สำนัก กรรมสามัญ 175 คน และสำนักเทศบาล 175 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้คือ

1. ปัจจัยที่ทำให้ข้อมูลในการปฏิบัติงานของครุโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา ๖ อยู่ในระดับสูง ได้แก่ ความรู้สึกภูมิใจและเห็นความสำคัญของงาน การระบุตัวเอง เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงานความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา และสถานภาพการยอมรับนับถือ ส่วนปัจจัยที่ทำให้ข้อมูลในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ ด้านสวัสดิการในหน่วยงาน ความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงานและสภาพการปฏิบัติงาน

2. ระดับข้อมูลในการปฏิบัติงานของครุโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา ๖ อยู่ในระดับปานกลาง

3. สำนักโรงเรียนของครุโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา ๖ มีผลทำให้ความรู้สึกของครุต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อข้อมูลในการปฏิบัติงานในเรื่องนโยบายและการบริหารการติดต่อสื่อสารอย่างเพียงพอ ความสามารถของผู้ร่วมงาน การระบุตัวเอง เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน ความมั่นคงในการทำงานและความพึงพอใจในหน่วยงานแตกต่างกัน

4. อายุราชการของครุโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา ๖ โดยส่วนรวมไม่มีผลทำให้ความรู้สึกของครุต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อข้อมูลในการปฏิบัติงานในเรื่องความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงาน ความเป็นมิตรและความร่วมมือของผู้ปฏิบัติงาน ความสามารถของผู้ร่วมงาน โอกาสสักวันหน้าและสวัสดิการในหน่วยงานต่างกัน

5. ภาระของครุโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา ๖ โดยส่วนรวมมีผลทำให้ความรู้สึกของครุต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อข้อมูลในการปฏิบัติงานในปัจจัยเรื่องความเป็นมิตร และความร่วมมือของผู้ปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชา และผู้ใต้บังคับบัญชา โอกาส ก้าวหน้า การระบุตัวเอง เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน และความรู้สึกภูมิใจและเห็นความสำคัญของงานแตกต่างกัน

ในปี พ.ศ. 2520 ช่วง เดือนกุมภาพันธ์ (2520 : จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง
ข้อมูลในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนราชภัฏอาชีวศึกษา จำนวน 31 แห่ง โดยใช้
กลุ่มประชากรจำนวน 759 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มแรกประกอบด้วยผู้บริหารและ
สอนจำนวน 89 คน และกลุ่มที่สองประกอบด้วยครูที่ทำหน้าที่สอนอย่างเดียว จำนวน 670 คน
ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูผู้ทำหน้าที่บริหารและสอนมีระดับข้อมูลสูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว
2. ผลการเปรียบเทียบข้อมูลในการปฏิบัติงานของครูที่สอนวิชาชีพ และวิชาสามัญ¹
ปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน
3. ข้อมูลในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนอาชีวศึกษามีอยู่ในระดับปานกลาง

ในปี พ.ศ. 2521 มีงศ์ศักดิ์ ยอดกลิจ (2521 : จ) ได้ทำการวิจัย เรื่องข้อมูล
ในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนราชภัฏ ในสังกัดกองทัพบก ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูที่ทำหน้าที่บริหารและสอนมีข้อมูลในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงกว่าครูที่
ทำหน้าที่สอนเพียงอย่างเดียว
2. ครูที่ทำหน้าที่อยู่ในโรงเรียนราชภัฏ ในสังกัดกองทัพบกส่วนกลางมีข้อมูลในการ
ปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงกว่าครูที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในส่วนภูมิภาค
3. สภาพข้อมูลในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนราชภัฏ สังกัดกองทัพบก
อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

ในปี เดือนกันยายน อารี สวรรค์วนิช (2521 : จ - ฉ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง
การศึกษาข้อมูลของครูประชานาลจังหวัดสุโขทัย โดยใช้กลุ่มหัวอย่างจากครูโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสุโขทัย จำนวน 699 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้อมูลในการปฏิบัติงานของครูประชานาลจังหวัดสุโขทัยอยู่ในระดับปานกลาง
2. ข้อมูลในการปฏิบัติงานของครูประชานาลจังหวัดสุโขทัยที่ทำหน้าที่บริหารและ
สอนสูงกว่าครูที่ทำหน้าที่สอนเพียงอย่างเดียว
3. ข้อมูลในการปฏิบัติงานของครูประชานาล จังหวัดสุโขทัยที่ต่างกันในอัตราเชิงการ
แตกต่างกัน ครูที่มีอัตราเชิงการมากมีระดับข้อมูลในการปฏิบัติงานสูงกว่าครูที่มีอัตราเชิงการน้อย
4. ข้อมูลในการปฏิบัติงานของครูประชานาลจังหวัดสุโขทัยที่ต่างกันด้านภาระทางครุ

แต่ก็ต่างกับครูที่มีวุฒิต่อมาระดับขวัญสูงกว่าครูที่มีวุฒิสูง ครูที่มีวุฒิปริญญาตรีมีข่าวอยู่ในระดับต่อไปนี้

5. ขวัญในการปฏิบัติงานของครูประชานาลจังหวัดสุโขทัยที่แต่งต่างกันในด้านระดับเงินเดือนแต่ก็ต่างกัน ระดับขวัญจะมีความล้มเหลวตามระดับเงินเดือน

6. ขวัญในการปฏิบัติงานของครูประชานาลจังหวัดสุโขทัยในโรงเรียนระดับ 1 และ 2 มีระดับขวัญสูงกว่าครูที่สอนในโรงเรียนระดับ 4

ในปี พ.ศ. 2522 จุรีพรหม กมลากาน (2522 : ค) ได้ทำการวิจัยขวัญในการปฏิบัติงานของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ โดยใช้กลุ่มหัวอย่างจากอาจารย์ผู้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ 8 วิทยาเขต โดยแบ่งเป็นส่วนกลาง 4 วิทยาเขต และส่วนภูมิภาค 4 วิทยาเขต จำนวน 690 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกประกอบด้วยอาจารย์ที่ทำหน้าที่บริหารและสอน จำนวน 219 คน และกลุ่มที่สองประกอบด้วยอาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนเพียงอย่างเดียว จำนวน 471 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ขวัญในการปฏิบัติงานของอาจารย์ในแต่ละวิทยาเขต โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. ขวัญในการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ทำหน้าที่บริหารและสอนมีระดับสูงกว่าอาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนเพียงอย่างเดียว

3. ขวัญในการปฏิบัติงานของอาจารย์ในส่วนภูมิภาคมีระดับขวัญสูงกว่าอาจารย์ในส่วนกลาง

จะเห็นว่าจากการวิจัยที่อ้างถึงขึ้นให้เห็นว่า ครูที่ทำหน้าที่บริหารมีส่วนในการกำหนดนโยบายและสอนมีข่าวอยู่ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงกว่าครูที่ทำหน้าที่สอนเพียงอย่างเดียว นอกจากนั้นมีปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อขวัญในการปฏิบัติงานของครู เช่น อายุราชการ วุฒิการศึกษา เงินเดือนที่ได้รับ เป็นต้น

ในปี พ.ศ. 2524 ประเสริฐ สุขสวัสดิ์ (2524 : ค) ได้ทำการวิจัยขวัญของครูพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มหัวอย่าง

ครุพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลและครุพลศึกษาในโรงเรียนราชภัฏ รวมทั้งสิ้น 200 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้อบัญญัติของครุพลศึกษาในโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับดี

2. ข้อบัญญัติของครุพลศึกษาโรงเรียนรัฐบาลและครุพลศึกษาโรงเรียนราชภัฏ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ในปี พ.ศ. 2525 สุชาติ วิภาสธรรม (2525 : ๑) ได้ทำการวิจัยข้อบัญญัติของครุพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาระดับข้อบัญญัติของครุพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบข้อบัญญัติของครุพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ระหว่างผู้สอนในเขตชั้นในและผู้สอนในเขตชั้นนอก โดยใช้กลุ่มตัวอย่างครุพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานคร เขตชั้นในและเขตชั้นนอก รวมทั้งสิ้น 200 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้อบัญญัติของครุพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับสูงในด้าน

- ความรู้สึกภูมิใจและเห็นความสำคัญของงาน
- ความเชื่อมั่นในการบริหารของผู้บังคับบัญชา
- โอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งงาน
- ความสามัคคีในหน่วยงาน
- การมีโอกาสได้ร่วมกำหนดนโยบาย
- การยอมรับของเพื่อนร่วมงาน

และมีข้อบัญญัติในระดับต่ำในด้าน

- ความพึงพอใจสภาพการทำงาน
- สร้างสติภาพในการทำงาน
- การได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม

2. ข้อญญของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานคร ในเขตชั้นในและชั้นนอกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ในปี พ.ศ. 2527 พระรัฐ มหิพันธุ์ (2527 : ง - จ) ได้ทำการวิจัยข้อญญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อศึกษาข้อญญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อเปรียบเทียบข้อญญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตอำเภอเมืองกับครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษานอกเขตอำเภอเมือง และเพื่อเปรียบเทียบข้อญญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาชายกับครูพลศึกษาหญิงที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือรวมทั้งสิ้น 400 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้อญญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในระดับสูง

2. ข้อญญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตอำเภอเมืองและครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษานอกเขตอำเภอเมือง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ข้อญญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาชายกับครูพลศึกษาหญิงที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ในปี พ.ศ. 2530 วิชญ ไล่ชะพิช (2530 : ข - ง) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับข้อญญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และเพื่อเปรียบเทียบข้อญญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาระหว่างครูพลศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในโรงเรียนเขตอำเภอเมืองกับครูพลศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในโรงเรียนนอกเขตอำเภอเมือง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารโรงเรียน และครูพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 188 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้อญญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้อยู่ในระดับสูง

2. ความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารกับครุพลศึกษา เกี่ยวกับข้อรู้ในการปฏิบัติงานของครุพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ข้อรู้ในการปฏิบัติงานของครุพลศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในโรงเรียน เชตอ่ำ เกอ เมืองกับครุพลศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในโรงเรียนนอก เชตอ่ำ เกอ เมือง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1971 เบอร์เกธ (Bergeth 1971 : 6293 - A) ได้ทำการวิจัยข้อรู้ในการปฏิบัติงานของครุที่คาโคดาเนื้อ (North Dakota) ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 545 คน โดยพิจารณาเบี้ยจ่ายที่สำคัญ ๆ ได้แก่ บจจุยในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างครุใหญ่กับคณะครุ ความสัมพันธ์ระหว่างคณะครุ ความพึงพอใจในงานสอน อัตราเงินเดือน เวลาที่ทำการสอน สถานภาพของครุและชุมชนที่ให้ความช่วยเหลือในด้านอุปกรณ์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. ครุที่มีประสบการณ์ในการสอนนานจะมีข้อรู้ในการทำงานสูง
2. ครุที่มีความสัมพันธ์อันดีกับครุใหญ่ ความพึงพอใจในงานสอน มีวัสดุอุปกรณ์ และมีความพึงพอใจที่ชุมชนให้ความช่วยเหลือมากกว่าครุที่ทำการสอนในโรงเรียนที่มีขนาดเล็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความพึงพอใจในงานสอน และสถานภาพของครุ รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ในการทำงานอย่างเพียงพอจะช่วยให้ครุมีข้อรู้สูง
3. ครุที่ทำการสอนโรงเรียนขนาดใหญ่ มีระดับข้อรู้ในการปฏิบัติงานสูงกว่าครุที่ทำการสอนในโรงเรียนที่มีขนาดเล็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความพึงพอใจในงานสอน และสถานภาพของครุ รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ในการทำงานอย่างเพียงพอจะช่วยให้ครุมีข้อรู้สูง

ในปี ค.ศ. 1973 เบนเดอร์ (Bender 1973 : 3984 - A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับข้อรู้ของครุโรงเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างครุกับครุใหญ่เป็นสิ่งที่สำคัญที่จะทำให้ข้อรู้ของครุสูงหรือต่ำ
2. ความสัมพันธ์ระหว่างคณะครุด้วยกันรองลงมา

3. อายุและประสบการณ์ในการสอนของครูมีความสัมพันธ์กับข้อวิจัยของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยของงานวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้นได้ว่า อายุประสบการณ์ในการสอน และความแตกต่างของระดับโรงเรียน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อข้อวิจัยของครู และที่สำคัญคือ ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพครูกับครูไทย นับว่ามีอิทธิพลต่อระดับข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของครูเป็นอย่างมาก

ในปี ค.ศ. 1974 ไฮเวลล์ (Howell 1974 : 7488 - A) ได้ทำการวิจัย เกี่ยวกับข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของคุณภาพครูโรงเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของคุณภาพครูมีความสูง เมื่อผู้ใหญ่ยึดหลักการประชาธิปไตย สนับสนุนให้ครูอาจารย์ตัดสินใจและปฏิบัติโดยไม่ต่อต้านตัดสินใจ เสียเอง และได้พบว่าข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของครูอาจารย์จะสูง เมื่อครูใหญ่แสดงให้เห็นว่ามีคุณสมบัติในทางวิชาชีพ นับถือค่าและความสำคัญของครูทุกคน ให้ความนับถือและสร้างเสริมแก่ผู้ที่สมควรจะได้รับและไม่ลังเลใจ ที่จะให้ความช่วยเหลือเด็กให้ประสบความสำเร็จ

ในปีเดียวกัน ซ.เทนเตส (Satentes 1974 : 3361A - 3362A) ได้ทำการวิจัย เกี่ยวกับข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน 5 ตำบล ในจังหวัดโคตาบาโต (Cotabato) ในฟิลิปปินส์ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะพิเศษทางส่วนตัวและสังคมและทางเศรษฐกิจของครูไม่มีความแตกต่าง กันในค่าเฉลี่ยของข้อวิจัยในการปฏิบัติงาน นอกจากในเรื่องความสามัคคีระหว่างครูและส่งอำนาจ ความสะดวกและบริการของโรงเรียน
2. ครูที่เลือกอาชีพสอน เป็นอันดับแรก โดยไม่คำนึงถึงโรงเรียนมีข้อวิจัยในการปฏิบัติงานสูงกว่าครูที่ไม่ได้เลือกอาชีพสอน เป็นอันดับแรก
3. ข้อวิจัยในการปฏิบัติงาน เป็นผลิตผลสัมพันธ์ต่อทัศนคติของจิตใจและอารมณ์ของครู ที่มีต่อองค์ประกอบของงาน การประสานนิเทศและการจูงใจจะเป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับองค์ประกอบ ของงาน
4. ครูตามโรงเรียนในตำบลมีความแตกต่างกันในประเด็นที่เกี่ยวกับข้อวิจัยในการปฏิบัติงานดังต่อไปนี้

- ความพึงพอใจในงานสอน
- ความพึงพอใจในเงินเดือน
- ความสามัคคีระหว่างครุ
- สถานภาพของครุ
- การได้รับความช่วยเหลือ
- การศึกษาของชุมชน
- ความสามัคคีกับครุใหญ่หรือศึกษานิเทศก์
- เรื่องเกี่ยวกับหลักสูตร พฤติกรรมของครุใหญ่และศึกษานิเทศก์ที่มีผลต่อ
นัยในการปฏิบัติงานของครุ

จะเห็นได้ว่านอกจากปัจจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อข้อรู้ในการปฏิบัติงานของครุแล้ว พฤติกรรมของผู้บริหารก็เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อข้อรู้ในการปฏิบัติงานของครุด้วย

ในปี ค.ศ. 1975 เคเม เปอร์ (Kemper 1975 : 5730 = A) ได้ทำการวิจัย เกี่ยวกับข้อรู้ในการปฏิบัติงานของครุใหญ่ในโรงเรียนของชาวอเมริกัน เชื้อสายเม็กซิกัน ผลการวิจัยพบว่า

1. มี 3 กรณีที่สำคัญในความพึงพอใจจากการศึกษาครั้งนี้คือ
 - การยอมรับผู้อื่นในความสำเร็จ
 - ความสัมพันธ์ส่วนตัวของครุ
 - ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้ปกครองนักเรียน
2. มีปัจจัย 3 ประการที่นำไปสู่ความไม่พึงพอใจในงานคือ
 - นโยบายท้องถิ่นและการบริหาร
 - การยอมรับผู้อื่น
 - สภาพการทำงาน
3. การยอมรับผู้อื่นและความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้ปกครองนักเรียนนั้นพบว่า มีความพึงพอใจกับไม่พึงพอใจกันกึ่งกัน

ในปี ค.ศ. 1978 อาร์โนลด์ (Arnold 1978 : 4539 - A) ได้ทำการวิจัย ทางความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของครุใหญ่ในโรงเรียนประถมศึกษาในฐานะผู้ชัดการหรือใน

ฐานะครูกับข้อรู้ของครูปฏิสัมพันธ์กับครูและปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. ในด้านความสามัคคีของครูและความพอใจในการทำงานของครูนั้น ไม่ว่าครูใหญ่จะอยู่ในฐานะครูหรือฐานะผู้จัดการก็ไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งในด้านปฏิสัมพันธ์ที่ครูใหญ่มีต่อครูและต่อนักเรียนก็เป็นเช่นเดียวกัน
2. ในด้านความพอใจในการทำงานของครู ครูใหญ่ผู้วางแผนอำนวยไม่ทำให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญมากกว่าครูใหญ่ผู้ไม่วางแผนอำนวยและในด้านการปฏิสัมพันธ์กับครู และเด็กนักเรียนนั้น ครูใหญ่ผู้วางแผนอำนวยและครูใหญ่ผู้ไม่วางแผนอำนวยไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

แต่อย่างไรก็ตามครูใหญ่ผู้ไม่วางแผนอำนวยจะก่อให้เกิดความสามัคคีในโรงเรียนมากกว่าและในลักษณะครูใหญ่ทุกประเภทไม่ว่าจะอยู่ในฐานะครู ฐานะผู้จัดการ ผู้วางแผนอำนวยหรือผู้ไม่วางแผนอำนวยจะมีเวลาให้กับครูมากกว่าเด็กนักเรียน

ในปีเดียวกัน บูราณิงห์ (Buranasing 1978 : 6425 - A) ได้ทำการวิจัย เกี่ยวกับข้อรู้ของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยเบตต์ และมหาวิทยาลัยปิดของประเทศไทย โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 250 คน สุ่มจากอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเบตต์ 125 คน และอาจารย์ในมหาวิทยาลัยปิด 125 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้อรู้ของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเบตต์ และมหาวิทยาลัยปิดมีระดับไม่แตกต่างกัน
2. ข้อรู้ของอาจารย์ผู้ชายและอาจารย์ผู้หญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
3. เพศและประสบการณ์สอนไม่มีผลต่อระดับข้อรู้ของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย
4. เงินเดือนมีผลต่อระดับข้อรู้ของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยอย่างมาก
5. ความแตกต่างของสถาบันที่จบการศึกษามาไม่มีผลต่อข้อรู้ของอาจารย์โดยล้วนรวม แต่มีผลต่อองค์ประกอบด้านความพึงพอใจในการสอบและการสนับสนุนด้านการศึกษา
6. ระดับข้อรู้ของอาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศไทยกับเกณฑ์ปกติของข้อรู้ของกลุ่มครูในโรงเรียนมัธยมของสหรัฐอเมริกา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ในปี ค.ศ. 1979 ลาಥรอฟ (Lathrop 1979 : 2391 - A) ได้ทำการวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการขาดงานของครูกับข้อรู้ในการปฏิบัติงาน ผล

การวิเคราะห์ขั้นต้นพบว่า พฤติกรรมการขาดงานและขวัญในการปฏิบัติงานของครูไม่มีความสัมพันธ์กับอย่างมีนัยสำคัญและจากการศึกษาในขั้นตอนมาซึ่งศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างขวัญของครูกับสักษะต่าง ๆ ของครูพบว่า

1. ความสัมพันธ์อันดีต่อครูใหญ่ เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อขวัญในการปฏิบัติงานของครู ความสัมพันธ์อันดีต่อครูใหญ่ จะทำให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างพฤติกรรมขาดงานและขวัญในการปฏิบัติงานของครู ครูที่ขาดงานน้อยจะมีระดับขวัญสูงกว่าครูที่ขาดงานมาก
2. เพศ เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อขวัญในการปฏิบัติงานของครู คะแนนที่ได้จากแบบสอบถามปรากฏว่าผู้หญิงมีขวัญในการปฏิบัติงานสูงกว่าผู้ชาย เมื่อไม่พิจารณาถึงเรื่องการขาดงาน
3. ระดับชั้นที่สอน เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อขวัญในการปฏิบัติงานของครู ครูผู้สอนในระดับประถมมีขวัญในการปฏิบัติงานสูงกว่าครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษา
4. อายุมีความสำคัญต่อขวัญในการปฏิบัติงานของครู ครูที่มีอายุมากมีแนวโน้มว่าจะมีขวัญในการปฏิบัติงานสูงกว่าครูที่มีอายุน้อย

ในปี ก.ศ. 1981 ออลเรด (Allred 1981 : 4218 - A) ได้ทำการวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างขวัญของครูกับแบบของผู้นำในการบริหารงานของครูใหญ่ โดยใช้ประชากร 492 คน ซึ่งเป็นผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. สักษะผู้นำแบบผู้ริเริ่มกับผู้นำแบบเห็นใจผู้อื่น เป็นสักษะผู้นำที่มีความสัมพันธ์กับขวัญของครูอย่างมีนัยสำคัญ แต่ถ้าครูใหญ่มีสักษะผู้นำแบบเห็นใจผู้อื่นจะทำให้ครูมีระดับขวัญสูงกว่าครูใหญ่ที่มีสักษะผู้ริเริ่ม
2. ครูที่มีอายุสูงมีแนวโน้มว่าจะมีขวัญสูงกว่าครูที่มีอายุอ่อนกว่า
3. ครูที่สูงอายุมีแนวโน้มที่จะยอมรับครูใหญ่ที่มีสักษะผู้นำแบบริเริ่มมากกว่าแบบเห็นใจผู้อื่น
4. ครูผู้ชายมีแนวโน้มที่จะยอมรับครูใหญ่ที่มีสักษะผู้นำทั้ง 2 แบบมากกว่าครูผู้หญิง
5. ระดับขวัญของครูมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้นตามจำนวนปีที่ทำงาน

ในปี ค.ศ. 1982 โกริน (Gowin 1982 : 1366A - 1367A) ได้ทำการวิจัย เกี่ยวกับการศึกษาชั้นใน การปฏิบัติงานของครูในรัฐอิลลinoys ตอนใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาด้วยแบบ อิสระที่มีผลต่อชั้นใน การปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนชุมชนทางตอนใต้ของ รัฐอิลลinoys ผลการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

1. ครูหญิงมีชั้นใน การปฏิบัติงานสูงกว่าครูชาย
2. ชั้นใน การปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสูงกว่าชั้นใน การปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา
3. ความสัมพันธ์ของครูกับอาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการ มีผลต่อชั้นใน การปฏิบัติงานของครู
4. ความสัมพันธ์กับชุมชน มีผลมากที่สุดต่อองค์ประกอบของชั้นใน การปฏิบัติงาน
5. ครูในโรงเรียนที่อยู่นอกเมืองหรือชนบท มีชั้นใน การปฏิบัติงานต่ำกว่า เกณฑ์ปกติ
6. ความชัดแจ้งในเรื่องความเชื่อ รสนิยม ขนาดของโรงเรียนและเงินเดือน ไม่มีผลต่อชั้นใน การปฏิบัติงานของครู
7. ความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพ และความไม่เจริญก้าวหน้าในวิชาชีพ มีผลต่อ ชั้นใน การปฏิบัติงาน

ในปี ค.ศ. 1986 สูซาน (Suzanne 1986 : 361A - 362A) ได้ทำการ วิจัย เกี่ยวกับการศึกษาชั้นใน การปฏิบัติงานของครูในรัฐแทนเนชี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ สร้าง ระดับชั้นใน การปฏิบัติงานของครูในรัฐแทนเนชี ชั้นใน การปฏิบัติงานของครูที่ต้องการรับ ประทานด้วยมือจับต้องนี้คือ ความสัมพันธ์ของครูกับอาจารย์ใหญ่ ความพึงพอใจกับงานด้าน การสอน ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มครู เงินเดือนที่ได้รับ จำนวนชั่วโมงที่สอน เนื้อหาของ หลักสูตร สถานะของครู ชุมชนกับการสนับสนุนการศึกษา เครื่องอำนวยความสะดวกและ การบริการของโรงเรียน ความกดดันของชุมชน โดยการ เปรียบเทียบชั้นใน การปฏิบัติงาน ของครูระหว่าง เพศ กลุ่มอายุและระดับการศึกษา ผลการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

1. ระดับชั้นใน การปฏิบัติงานของครูในภาคตะวันออก ภาคกลาง และภาค ตะวันตกของรัฐแทนเนชี ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้นในเรื่อง ความสัมพันธ์ของครูกับผู้บริหารที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. ระดับขวัญในการปฏิบัติงานของครูที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี อายุ 40 ปี และ อายุสูงกว่า 40 ปี ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้นในเรื่อง เงินเดือนที่ได้รับที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ขวัญในการปฏิบัติงานของครูชายและหญิง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ยกเว้นในเรื่องความสัมพันธ์ของครูกับอาจารย์ไทย จำนวนชั่วโมงที่สอน และ เครื่องอ่านวิเคราะห์ความสัมภាព และการบริการของโรงเรียนที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05 ครูชายมีความคิดเห็นทางด้านบทบาทมากกว่าครูหญิง

4. ขวัญในการปฏิบัติงานของครูในระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท สูงกว่าปริญญาโท ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05